

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΗΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

7

1910

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΟΚΤΩ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΩΝ ΠΕΝΤΕ ΕΚ ΤΗΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΙΤΑΛΙΑΣ

Κατωτέρω ἐκδίδομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον τὸ κείμενον ὀκτώ ἀξίων, πολλοῦ λόγου ἐγγράφων, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ σχολιάσωμεν αὐτὰ ἐν ἄλλῳ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνημονοῦ. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς·

Α) Σιγίλλιον τοῦ μεγάλου κόμιστος Καλαβρίας καὶ Σικελίας Ρογήρου, ἐπιδοθὲν τῷ 1102 τῇ ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου Σκύλλης τῆς Καλαβρίας μονῇ τῶν ἁγίων πατέρων Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ ἱερομάρτυρος Παγκρατίου. Ἀπόκειται δ' ἐν τῷ τῆς Νεαπόλεως Δημοσίῳ ἀρχεῖῳ (R. Archivio di Stato), ἐν τῷ τμήματι (Fondo) Cosca, ἐξ οὗ ἀντεγράψαμεν αὐτὸ τῷ 1899 ὡς καὶ τὸ ἐπόμενον.

Β) Γράμμα ἀφιερωτικὸν Νικήτα τοῦ κομισκόρτης εἰς τὴν ἐν Καλαβρίᾳ μονὴν τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1116. Ἀπόκειται ὁμοίως ἐν τῷ Fondo Cosca τοῦ αὐτοῦ ἀρχείου.

Ἀμφότερα τὰ ὑπ' ἀρ. Α' καὶ Β' ἐγγράφα σώζονται ἐν πρωτοτύπῳ ἐπὶ περγαμηνῆς· περιέχουσι δὲ πολλὰς ἐπιτιμήσεις τῶν τελευταίων συλλαβῶν καὶ ἄλλας βραχυγραφίας περιέργους ὑπὸ ἔποψιν παλαιογραφικὴν, ἰδίως τὸ Β', οὐ ἄλλως ἐξαιρετος εἶνε ἢ διατήρησις. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τὰς περιλαμβανομένας ἐν τῇ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀρχείου *Bartholomaei Cappasso* *Relazione de l'Archivio di Stato in Napoli dal 1883 fino a tutto il 1898* (Ἐν Νεαπόλει. 1899 σ. 7) αἱ δύο αὐταὶ ἑλληνικαὶ περγαμηναὶ ἠγοράσθησαν τῷ 1899. Σημειοῦται δ' αὐτόθι, ὅτι ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Παγκρατίου (Brancaccio), εἰς ἣν

ἀναφέρεται τὸ ὑπ' ἀρ. Α' ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον ἔγγραφο, ἔκειτο ἐν Σκύλλῃ τῆς ἐπαρχίας Ῥηγίου. Εἰς τὴν μονὴν ταύτην ἀναφέρονται δύο ἕτερα διπλώματα. Τούτων τὸ μὲν, γραφέν ἐν ἔτει 1104 ὑπὸ τοῦ Ῥογήρου Α' καὶ ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων 'Επειδὴ περ οἱ τοῖς ἱεροῖς τόποις, ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Riccio καὶ ὑπὸ τοῦ Minasi¹. Τὸ δ' ἕτερον τοῦ ἔτους 1177-8 εὑρηται ἐκδεδουμένον παρὰ τῷ Salvatore Cusa² καὶ τῷ κ. Ἀντωνίῳ Salinas, διευθυντῇ τοῦ Μουσείου Πανόρμου³. Τὴν περγαμνὴν ταύτην εἶχε δωρήσει τῷ 1863 εἰς τὸν κ. Salinas ὁ γνωστός ἐν Παρισίοις βυζαντιολόγος Hase, λαβὼν αὐτὴν ὡς δῶρον παρὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας, ἐκλεχθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐκ σωρείας περγαμνῶν ἐπιδειχθείσης εἰς αὐτόν⁴. Ἄλλ' ὅποιαί τινες αἱ περγαμναὶ αὗται καὶ ποῦ ἀπόκεινται νῦν; Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ καὶ ἄλλοτε προεθήκαμεν χωρὶς νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν⁵, νομίζομεν, ὅτι δυνάμεθα νὰ λύσωμεν σήμερον μετὰ πολλῆς πιθανότητος. Καὶ δὴ ὑπολαμβάνομεν, ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν περγαμνῶν αὕτη πρέπει νὰ ταύτισθῇ μετὰ τῆς πλουσίας ἐκείνης σειρᾶς ὀγδοήκοντα πατριαρχικῶν σιγγιλλίων διαφόρων ἐλληνικῶν μονῶν καὶ ἄλλων μοναστηριακῶν ἐγγράφων τῆς ἀποκειμένης ἐν τῇ Ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ Πα-

¹ C. Minieri Riccio Saggio di codice diplomatico. Supplemento I. 1882 σ. 6 κ. ε. — G. Minasi Il monastero Basiliano di S. Pancrazio sullo scoglio di Scilla. Ἐν Νεαπόλει 1893 ἐν παραρτήματι. — Ἠρῶλ. Paul Marc Plan zum Corpus der griechischen Urkunden. Ἐν Μονάχῳ. 1903 σ. 71.

² I diplomî greci ed arabi di Sicilia. Ἐν Πανόρμῳ. 1882 Τόμ. Α' σ. 683 κ. ε.

³ Di un diploma greco del monastero di S. Pancrazio di Scilla ἐν τῷ Archivio storico Siciliano. Nuova Serie. Ἔτ. 7' (1881-2) σ. 10 κ. ε. Τὸ διπλωμα τοῦτο φέρει χρονολογίαν 'σχηπς' Ἰνδικτιῶνος ια', περιεῖται δὲ ἡμερομηνίας. Ἐν ἀρχῇ αὐτοῦ ἀναγινώσκωμεν † σίγγνον νικῆτα υἱοῦ ἰωάννου τοῦ περιστερῆ † σίγγνον χειρὸς μαρίας συμβίου αὐτοῦ. Οἱ σῦγγνοι οὗτοι οἱ τῶ σίγγνα γράψαντες πωλοῦσιν εἰς Βαρλαάμ τὸν πανοσιώτατον καθηγούμενον μονῆς τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Παγκρατίου τῆς Σκύλλης χωράφιον εἰς τόπον τὸν λεγόμενον τοῦ Πεχῆ... διὰ ταρία χουδοῦ ἑκατὸν δώδεκα.

⁴ Ἐνθ' ἀν. σ. 10.

⁵ Ἐν τῷ Ἄστει τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1903 καὶ ταῖς Μικταῖς σελίδι σ. 690 κ. ε.

ρισίων ὑπ' ἀρ. Supplementi greci 704-708, ἥς ἀναλυτικὴν περιγραφὴν ἐδημοσιεύσαμεν ἄλλοτε¹. Δὲν εἶνε δῆλα δὴ τυχαία σύμπτωσις, ὅτι τὴν συλλογὴν ἐκείνην ἀπέκτησεν ἡ Ἑθνικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κ. Ομοῦν ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ Hase². Πόθεν δὲ ἄλλοθεν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὁ Γαλάτης βυζαντιολόγος συλλογὴν ἀπαρτισθεῖσαν συστηματικῶς ἐκ τῶν ἐλληνικῶν μονῶν, οἷα ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος, ἂν μὴ εἶνε αὐτὴ ἐκείνη, περὶ ἧς μαρτυρεῖ ὁ Salinas, ὅτι ἐπεδείχθη ποτὲ εἰς τὸν Hase ὑπὸ τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας; Καὶ μαρτυρεῖ μὲν ὁ Salinas, ὅτι κατὰ μὴ σημειούμενον ῥητῶς ἔτος πρὸ τοῦ 1863 ὁ Hase μόνον τὴν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Ἁγίου Παγκρατίου τῆς κάτω Ἰταλίας ἀναφερομένην περγαμηνὴν εἶχεν ἐν τῇ κατοχῇ αὐτοῦ, λαβὼν παρὰ τῆς Ἀμαλίας. Ἀλλὰ, βλέποντες τὴν ὄλην συλλογὴν τῆς βασιλίσσης περιελθοῦσαν ἔπειτα εἰς τὸν Hase, δικαιούμεθα νὰ εἰκάσωμεν, ὅτι ἔλαβε ταύτην ὄλην ὡς δῶρον μετὰ τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξωσιν τοῦ Ὄθωνος ὑπὸ τῆς ἐκπτώτου βασιλίσσης.

Οὐχ ἦττον παρατηρητέον, ὅτι ὁ ἀρχαῖος ἡμῶν μαθητῆς, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας κ. Σωκράτης Κουγέας, ἐμελέτησε μεθ' ἡμᾶς τὸ παρελθὸν θέρος εἰδικώτερον τὴν Παρισιακὴν συλλογὴν καὶ ἰδίως τὰ ἐν αὐτῇ χαρτῶα ὑπ' ἀρ. 81-124 ἔγγραφα τοῦ κώδικος 708. Ἐφθασε δ' εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ συλλογὴ συνεκροτήθη ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου Ε' δι' ἑαρχικῶν ἐπιτρόπων, περιουδουσάντων κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1797 καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1798 ἀνά τὰς ἐλληνικὰς μονὰς καὶ τοῦτο μὲν περισυλλεξάντων συμφώνως πρὸς τὰ πατριαρχικὰ γράμματα τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐκάστου μοναστηρίου καὶ καταγραφὰς τῶν κτημάτων αὐτοῦ, ταῦτα δὲ συμπαραλαβόντων εἰς τὰ πατριαρχεῖα τὰ παλαιὰ σιγίλλια, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδοθῶσι νέα ὑπὸ τοῦ πατριάρχου.

¹ Νέου Ἑλληνομνήμωνος Τόμ. I' σ. 377-401.

² Αὐτόθι σ. 378.

Ἀπηύθυνε δ' εἰς ἡμᾶς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου περισπού-
 δαστον ἐπιστολήν, ἣν θέλωμεν ἐπιστεῦσαι ἐλόκληρον ἐν τῷ
 προσεχεῖ τεύχει τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος, περιοριζόμενοι
 σήμερον εἰς τὴν παράθεσιν μόνον τοῦ τίλου αὐτῆς, ἔχοντος
 ὡς· «Τὰ ἐν τοῖς κώδιξ 705 - 708 τοῦ Supplement grec τῆς
 Παρισιακῆς βιβλιοθήκης ἀποκείμενα ἔγγραφα ἀποτελοῦσι βε-
 βαιῶς μέρος μόνον τῆς ὅλης συλλογῆς τῆς καταρτισθείσης τῆ
 παραγγελία τοῦ ἀειμνήστου ἱεράρχου· ἀλλ' ὅσονδῆποτε ἀτελής
 καὶ ἂν εἶναι αὕτη, μᾶς παρέχει σπουδαίας εἰδήσεις διὰ τὴν
 ἱστορίαν καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ κτηματολόγιον τῶν ἐλληνικῶν
 μονῶν. Εὐκταῖον δὲ θὰ ἦτο νὰ ἐρευνηθῶσιν ἐπιμελέστερον καὶ
 ἀκριβέστερον τὰ τῆς πατριαρχικῆς ἐκείνης ἀποστολῆς, ἣτις,
 ἐμπνευσθεῖσα ὑπὸ τοῦ καθαριασθέντος ἐθνομάρτυρος τοῦ Γέ-
 νους, εἶχεν ὄντως «θειότατον τὸν σκοπὸν», τὴν ἐνθάρρυνσιν
 καὶ κραταίωσιν τοῦ ἐλληνικοῦ κλήρου, ὃ ὁποῖος ἕκτοτε παρε-
 σκευάζετο καταλλήλως ὅπως πρωτοστατήσῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν
 ἀγῶνα».

Ἄλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη προέλευσις τῆς Παρισιακῆς συλλογῆς
 ὅν ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν μεταγενεστέραν αὐτῆς ἱστορίαν,
 οἷαν ἐξεθήκαμεν ἀνωτέρω. Μένει δὲ μόνον ἄγνωστον πῶς καὶ
 διὰ τίνος τὸ μέρος τῆς πατριαρχικῆς συλλογῆς τὸ νῦν περισω-
 ζόμενον ἐν τοῖς Παρισιακοῖς κώδιξ 705 - 708 περιῆλθεν εἰς
 τὴν βασίλισσαν Ἀμαλίαν, ἂν εἶνε ὄντως τὸ ἄθροισμα τῶν περ-
 γαμηνῶν, ἃς εἶχεν αὕτη ἐπιδείξει ποτὲ εἰς τὸν Hase κατὰ τὴν
 μαρτορίαν τοῦ κ. Salinas.

Ἐν τέλει προσθέτομεν, ὅτι, ὡς ὀρθῶς σημειώνει ὁ Carasso¹,
 ὀλίγα εἶνε τὰ μέχρι τοῦδε ἄλλοθεν γνωστὰ περὶ τῆς ἱστορίας
 τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Παγκρατίου, τὰ δὲ κατὰ τὴν ἰδρυτὴν
 αὐτῆς μανθάνομεν τῶρα τὸ πρῶτον ἐκ τοῦ κατωτέρω ὑπ' ἀρ.
 Α' ἐκδιδομένου ἐγγράφου.

¹ Ἐνθ' ἀν. σ. 7.

Γ') Μαύρου γνησίου υἱοῦ κυροῦ Λαυρεντίου Μακελλάρι ἀπὸ Κροτωνῆς (Cortone) τῆς κάτω Ἰταλίας καὶ Πουρπούρας νομίμου συμβίου αὐτοῦ ἀχρόνιστος, ἀλλ' εἰς τὸν δέκατον τρίτον πιθανῶς αἰῶνα ἀναφερομένη ἀφιέρωσις κτημάτων εἰς τὸν καθηγούμενον Ματθαῖον τῆς μονῆς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Χιούρι. Εὗρηται δὲ τὸ ἔγγραφο τοῦτο ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῷ φ. 53^a ⁶ τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 3067, περιέχοντος πολλὰ καὶ ἄλλα ἄξια λόγου σημειώματα καὶ ἀντίγραφα, γενόμενα τὸν δέκατον ἕκτον καὶ δέκατον ἑβδομον αἰῶνα, ὧν τινὰ χειρὶ Ἰωάννου τοῦ Σαγκταμαύρα¹.

Δ') Ἀκύρωσις τῆς ὑπὲρ τοῦ μοναχοῦ Θεοδούλου διαθήκης Γερασίμου καθηγουμένου τῆς ἐν Καλαβρία κειμένης μονῆς τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Σώζεται δὲ καὶ ταύτης ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι μεταγενέστερον ἀντίγραφο ἐν φ. 266^a-⁶ καὶ εἶτα ἐν φ. 55^a. Καὶ εἶνε μὲν καὶ αὕτη ἀχρόνιστος, ἀλλ' ἀνέρχεται πιθανῶς ὁμοίως εἰς τὸν δέκατον τρίτον περίπου αἰῶνα. Περὶ δὲ τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς γεγραμμένου πρωτοτύπου σημειοῦνται ἐν φ. 266^a τοῦ κώδικος τὰ ἐξῆς: *Copia di certo privilegio ovvero instrumento seu testamento, scritto in charta pecora in littera e lingua greca, scritto, quale scrittura l'havera l'illustrissimo S. D. Bernardino di Mendoza figliuolo del'Ex^o Marchese di Mondesciar, vicerè di Napoli quale D. Bernardino era abbate dell'abatia di S^o Pietro in Calabria.*

Ε') Ἀποκαταστατικὴ ἢ συστατικὴ γραφὴ τοῦ πατριάρχου Μανουὴλ δοθεῖσα εἰς τοὺς ἐκ Καλαβρίας ἱερομονάχους Μᾶρκον, Νεκτάριον καὶ Ἰσαάκιον, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται καὶ πάλιν

¹ Ἴδτε περὶ τοῦ κώδικος τούτου Νέον Ἑλληνομνήμονα Τόμ. Γ' σ. 295 κ. ε. Ἐξ αὐτοῦ δ' ἐξιδιώκαμεν ἤδη ἐν μὲν τῷ Δελτίῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθναλογικῆς ἐταιρείας Τόμ. Γ' σ. 159 κ. ε. τὸ ταβουλλαρικὸν γράμμα τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Μονεμβασίᾳ μονῆς τοῦ Ταξιάρχου τῆς ἐπικειλημένης τοῦ Κονταστεφάνου τοῦ ἔτους 1326, ἐν δὲ τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Γ' σ. 256 κ. ε. τὸ ἀργυροδουλλὸν τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων τοῦ Μιχαὴλ Καβάκη καὶ τῆς μονῆς Πεπεληνίτζης. Ἄλλα δ' ἀντίγραφα ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος θέλομεν ἐκδιᾶσει ἄλλοτε.

τὸ ἱερουργεῖν μετὰ τριετῆ ἐπίσχεσιν. Ἡ γραφὴ αὕτη σώζεται ἐν ἀντιγράφῳ ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι *Historicus graecus LXX* (Nessel). φ. 93^α. Εἶνε δὲ ἀχρόνιστος, οὐδὲ γινώσκωμεν, ἂν ὁ πατριάρχης Μανουὴλ, ἐφ' οὗ ἐξεδόθη, εἶνε ὁ Α' (1221-26) ἢ ὁ Β' (1240-54). Ἄλλ' ἐκ τῆς μνείας τοῦ πρωτασηκρητῆς Συναχηρεῖμ καθίσταται πιθανόν, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Β'. Καὶ δὴ τὸν πρωτασηκρητῆ τούτου Συναχηρεῖμ δικαιούμεθα νὰ ταύτισωμεν μετὰ τοῦ διδασκάλου τῆς ῥητορικῆς Μιχαὴλ Συναχηρεῖμ, πρὸς ὃν ἔχομεν σωζομένην ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοκράτορος Νικαίας Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρως (1254-58)¹. Ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶνε καὶ ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι, ἐξ οὗ ἐξεγράψαμεν τὴν γραφὴν ταύτην τῷ 1875, περιείχεται κατὰ τὸν ἐν φ. 21^β πίνακα τῶν ἐν τῇ βίβλῳ περιεχομένων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ « Νεαρά νομοθεσία περὶ γαμηλίων συναλλαγμάτων τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ ». Ἀλλὰ, τοῦ κώδικος περισωθέντος κολοβοῦ, συναπωλέσθησαν τὰ φύλλα, ἐν οἷς περιλαμβάνετο ἡ νεαρά αὕτη. Διὸ δὲν γινώσκωμεν, ἂν αὕτη εἶνε ἡ νεαρά τοῦ αὐτοκράτορος ἐκείνου περὶ μνηστείας² ἢ ἡ Λύσις τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου, ἐπικυροῦσα τὴν προγεγονυῖαν παρ' αὐτοῦ νεαράν περὶ τοῦ γάμου³ ἢ ἡ περὶ ἀκωλύτου γάμου θείας καὶ ἀνεψιοῦ⁴ ἢ τέλος ἄλλη τις ἄγνωστος μέχρι τοῦδε

¹ Ἴδε περὶ αὐτοῦ *Bernhardy Grundriss der griechischen Litteratur* ἐκδ. γ' Τόμ. Β' μέρ. α' σ. 203. — *Rheinisches Museum* Τόμ. Η' (1863) σ. 447 — *Cobet Variae lectiones* σ. 186. — *Krumbacher Geschichte der byzantinischen Litteratur* σ. 478, 541. Ἑλλ. μεταφρ. *Σωτηριάδου* Τόμ. Β' σ. 141, 268. — *N. Festa Lascaris epistolae*. Ἐν Φλωρεντίᾳ, 1898. Ἄλλος δὲ Μιχαὴλ Συναχηρεῖμ εἶνε ὁ στρατοπεδάρχης καὶ πρωταλλαγμάτων ὁ ἀκμάσας ἀπὸ τῶν ἡμερῶν Ἀνδρονίκου Α' Παλαιολόγου μέχρις Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, περὶ οὗ ἴδε *Μιμηφόρον Γεηγορᾶν* Τόμ. Α' σ. 255, 3, *Καντακουζηνόν* Τόμ. Α' σ. 130, 3, 158, 18. Τόμ. Β' σ. 77, 8 καὶ *Μανουὴλ Φιλῆν* ἐκδ. *Επιμ. Mitter* Τόμ. Β' σ. 141.

² *Zachariae von Lingenthal Novellae constitutiones imperatorum post Justinianum* σ. 359 κ. ἑ.

³ Αὐτόθι σ. 378 κ. ἑ.

⁴ Αὐτόθι σ. 412 κ. ἑ.

Εἰς τὰ πέντε ταῦτα ἔγγραφα τἀναφερόμενα εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν κάτω Ἰταλίαν ἐπακολουθοῦσι κατωτέρω τὰ ἐξῆς·

Γ') Ἰωάννου Βουτζᾶ καὶ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου, Μιχαήλ τοῦ Κομπῆ καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Μαρίας συμφωνία τοῦ ἔτους 1324 μετὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς περὶ τὴν Ῥοδόπην μονῆς Θεοτόκου τῆς Τζηντζηλουκιωτίσσης περὶ τινος μυλῶνος μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ θεματικοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Ζυγαδηνοῦ, τοῦ ἐπισκόπου Μοσυνοπόλεως, οὐ εἰς τὴν περιοχὴν ἀνήκεν ἡ μονή, τοῦ κρατοῦντος τῆς πόλεως ταύτης πρωτοσεβαστοῦ τῶν Βουλγάρων Νικολάου τοῦ Βίτου καὶ ἑτέρων ἐπιγενομένην ἀπόδειξιν, ὅτι ὁ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων διεκδικούμενος μυλὼν ἀνήκεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν εἰρημένην μονήν. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο σώζεται ἐν πρωτοτύπῳ ἐγγεγραμμένον ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ μείναντι φ. 229⁶ τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς τὸν ἐνδέκατον αἰῶνα γεγραμμένῳ ὑπ' ἀρ. 23 Εὐαγγελίου τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει ιερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου.

Ζ') Τοῦ μητροπολίτου Σμύρνης, ἐξάρχου πάσης Ἀσίας καὶ καθηγουμένου Πάτμου Μεθοδίου ἀχρόνιστος ἀπανταχοῦσα περὶ ζητείας χάριν τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς, πιεζομένης ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, διὰ τοῦ μοναχοῦ Νεοφύτου. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐξεγράψαμεν τῷ 1876 ἐκ τοῦ ἐπὶ περγαμηνῆς πρωτοτύπου τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος ἐν φ. 64^a - 65^a τοῦ ἐν τῇ Βοδληιανῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ὁξωνίου Βαροκκικοῦ συμμίκτου κώδικος 216. Ἐνεκεν ἐκπτώσεως τεμαχίου τινὸς τῆς περγαμηνῆς προέρχονται τὰ ἐν τῇ ἐκδόσει διὰ στιγμῶν δηλούμενα κενά.

Η') Ἐν τῷ αὐτῷ κώδικι φ. 67^a περιλαμβάνεται ὁμοίως πρωτότυπος ἐπὶ περγαμηνῆς ἢ ἐν ἔτει 1543 ἐπιστολὴ τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου, καθηγουμένου τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ Ὁρει ιερᾶς μονῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, πρὸς τοὺς ἀρχαντας Κρήτης περὶ ἀποστολῆς χρηματικῶν βοηθειῶν διὰ τοῦ Κρητὸς ἱερομονάχου Μαξίμου Μαγκανάρη. Τὸ δὲ ἅγιον ὄρος, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δὲν φαίνεται νὰ εἶνε ὁ Ἄθως, διότι

μεταξὺ τῶν ἐκλιπουσῶν ἐν αὐτῷ μόνῳ θέν γινώσκωμεν μονῆν τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Δέν εἶνε δὲ ἀπίθανον, ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καθ' ἃ ἐσημείωσεν ὁ Σοκε ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κωδίκων τῆς Βρολημανῆς¹, παραλαβὼν ἴσως τὴν εἰδήσιν ἐκ σημειώματος περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ ἔγγραφου τούτου. 5

Α'

† Σημίλιον γενόμενον παρ ἡμῶν Ρωκερίου μεγάλου κόμητος Καλαβρίας καὶ Σικελίας καὶ ἐπιδοθέν τῇ μονῇ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τοῦ τε μεγάλου Βασιλείου καὶ Γρηγορίου καὶ ἱερομάρτυρος Παγκρατίου μηνὶ Ἰάννουαρίῳ τῆς ἰνδικτιώνος δεκάτης †. 10

Ἄει μὲν τῷ θεῷ ἀρεσκόντων, ἀναμιμνήσκεσθαι ἔργων καὶ τῶν περὶ τῶν αὐτοῦ ἱερῶν τε καὶ εὐαγῶν ναῶν φροντίδα ποιεῖν, ὡς ἂν τα κατ' αὐτοῦ διευθύνωνται· ψυχοφιλή λίαν· καὶ λύπῳσιν ἀμαρτημάτων, μετουσίαν τε αἰώνιων ἀγαθῶν ἀξιοῦν πέφυκε· χαίρει γὰρ ἐπὶ τούτοις ὁ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων κηδόμενος Κύριος· καὶ ἀφορ- 15 μάς ἐπιζητεῖ παρ' ἡμῶν, δι' ὧν ταῖς ἐπιγγελεμέναις τοῖς ἁγίοις δυνατόματα συναγῆναι σκηναῖς· καὶ συνάπολαύειν αὐτοῖς τῆς ἐκείθεν μακαριότητος· διὰ ταῦτα οὖν, καὶ καταγωγία μοναχῶν, καὶ ἰδρύσεις ἐκκλησιῶν, καὶ συνάξεις δημόσιαι· καὶ τὰ πολλῶν κατορθώματα, ἐλεημοσύναι τε ἐτυπώθησαν ἵνα δια πολλῶν τρόπων ἢ ἐκάστου πρὸς 20 θεῶν σωτηρία εὐρίσκεται· ἔνθεν τοι καὶ ὁ ἡμέτερος Καπρίλης Νικόλαος ὁ τῶν Μισῶν, ἠτήσατο παρ' ἡμῶν, τοῦ ἐπὶ τὴν τῆς Σκύλλης στερρὰν πέτραν μετὰ προστασίας ἡμετέρας καὶ βουλῆς ἀνιδρύσαι μονῆν ἐπ' ὄνοματι τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων πατέρων ἡμῶν· τοῦ τε μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου, καὶ ἱερομάρτυρος Παγκρατίου ἐπισυ- 25 ναξιν τε μοναχῶν· καὶ ὁμόνοιαν ἀδελφῶν συναθροῖσαι· ἐν ἐν ταύτῃ διηνεκῶς τὸ θεῖον ὑμνήται καὶ δοξάζεται· ἡμῶν δὲ μὴ βουλομένων τὴν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πολλῶν ψυχῶν σωτηρίᾳ βουλήν αὐτοῦ ἐγκόφαι· προθύμως καὶ ὀλοψύχως τούτο προσετάξαμεν γενέσθαι καὶ μάλα τι-

¹ Catalogi codicum manuscriptorum Bibliothecae Bodleianae pars prima. Ἰν Ὁξωνίῳ. 1853 σ. 377.

κότως· κυρώσαντες ἐν ταύτῃ τῇ μελλούσῃ γεγονέναι μονῇ προϊστάναι
 καὶ ἡγουμενεύειν· τὸν εὐλαθέστατον ἀρχιεπισθύτερον· κύριον Βασι-
 λειον, εἰς πωτηρίαν καὶ διδρῶσιν τῆς αὐτῆς μονῆς τῶν ἐκείσαι προ-
 σρεχόντων ἀδελφῶν, κατὰ τὰς δοθήσας τῶν Γραικῶν μοναχοῖς συνη-
 5 θείας, καὶ πατροπαράδοσις· ὅπως ἡρέμα καὶ ἡσυχῶς οὗτοι διάγον-
 τες, ὑπερεύχωνται διηλεκτῶς, ὑπὲρ εἰρηνικῆς καταστάσεως παντὸς
 τοῦ κόσμου· καὶ ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως τῶν ἡμῶν ἀμαρτιῶν καὶ
 τῶν ἡμετέρων τέκνων· διὸ καὶ τὸ παρὸν τῆς ἐξουσίας ἡμῶν ἐνεχει-
 ρίσθη σιγίλλιον· κελεύοντες καὶ παραινούντες πάσι· τοῖς ὑπὸ τὴν
 10 χεῖρα ἡμῶν οὖσι πολιτικοῖς ἄρχουσι, στρατιγοῖς τὲ λέγομεν, βισκό-
 μῃσι, ἐκ προσώπου τὲ, καὶ λοιποῖς· ἐτι δὲ καὶ αὐτοῖς, τοῖς ἐκκλη-
 σιαστικῶς προσώποις, ἀρχιεπισκόποις, ἐπισκόποις τὲ καὶ λοιποῖς, ὡς
 ἅτε τὴν τοῦ λεγάτου ἀξίαν, καὶ ἐξουσίαν παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου πάπα
 Ῥώμης Οὐρβανοῦ εἰλήφαμεν, μηδεμίαν ἐπήρειαν ζημίαν ἢ βλάβην,
 15 καινοτομίαν, ζήτησιν, περίσφιξιν ἢ ἐνόχλησιν δικαίῳ τινὶ πνευμα-
 τικῶ ἢ προσκαίρῳ ἐν ταύτῃ τῇ μονῇ, τῷ πρωῒστῳ αὐτῆς καὶ τοῖς
 μοναχοῖς κατατολμᾶν ἐπάγειν ἢ τοῖς αὐτῶν κινητοῖς ἢ ἀκινήτοις·
 ἀλλ' ἀνεπάφους διάφυλάττεσθαι· καὶ ἀνεπηρέαστους διατηρεῖσθαι
 ἀπὸ παντοίων τὰ πατρῶα ἔθνη καὶ παραδόσεις ἐκπληροῦντας, τὸν
 20 κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπρχίαν ἐπισκοπεύοντα, μηδεμίαν θέλωμεν κατὰ
 αὐτῶν τῶν προρηθέντων ἐξουσίαν ἐν τινὶ ἔχειν· οὔτε κρίναι οὔτε ἀνα-
 κρίναι αὐτοὺς, οὔτε ἐρεῦνησιν τινὰ, ἢ ζήτησιν ποιῆσαι κατ' αὐτῶν
 κατὰ τί πνευματικῶς ἢ προσκαίρως· εἶναι δὲ θέλωμεν ταύτην τὴν
 μονὴν μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ὡς εἴρηται, ἐλευθέραν ἀπὸ πάντων
 25 τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν συνηθειῶν καὶ ζητημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς
 προσώπου ἐκκλησιαστικοῦ τὲ καὶ πολιτικοῦ, καὶ εἰ μὲν ὁ ταύτης τῆς
 μονῆς προϊστῶς, ἢ ἐκ τῶν αὐτοῦ μοναχῶν τίς, ἐν τινὶ διαβολικῆς
 ἐνεργίας ἀλῶ ἐγκλήματι, θέλωμεν μὴ ἔχειν ἄδιαν τινὰ οὔτε τὸν τῆς
 ἐπαρχίας ἐπίσκοπον οὔτε τινὰ ἕτερον ἐπίσκοπον, ἢ ἀρχιεπίσκοπον, ἢ
 30 ἕτερον πρόσωπον κρίναι αὐτοὺς, ἢ κανονίσει· ἀλλὰ μετὰ βουλῆς ἡμῶν,
 ἢ τῶν ἡμετέρων κληρονόμων, καὶ διαδόχων, καὶ τῶν ἡγουμένων τοῦ
 ἡμετέρου κράτους αὐτοὺς κανονίζεσθαι κατὰ τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ-
 δασιν· μηδεὶς τῶν ἡμετέρων κληρονόμων, ἢ διαδόχων ταύτην τὴν
 τῶν Γραικῶν μονὴν, εἰς Λατίνων καταγωγίον τολμησάτω μετατρέ-
 35 ψαι, ἢ μεταμείψαι, ἢ εἰς τινὰ τῶν παραδόσεων καὶ συνηθειῶν μετα-

τρέψαι, ἢ καινοτομῆσαι ταύτην ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν, καὶ παρ' ἐτέ-
ρων αὐτῇ δωρηθέντων ἐκκλήσιον μικρὸν ἢ μέγα ἐν αὐτῇ, ἢ ἐν τοῖς
ἐν αὐτῇ ἐνδείξαι· ἔστω ἐπάρατος παρὰ Κυρίου θεοῦ παντοκράτορος·
τῶν τὲ τῶν ἁγίων θεοφόρων πατέρων, καὶ κεχωρισμένος, τῆς κα-
θαρᾶς καὶ αμωμήτου τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ ὁ
μετὰ τῶν σταυρωτῶν· εἴθ' οὕτω μανέτω αὐτῇ ἡ μονῆ κυρία καὶ
ἐλευθέρα καθὼς παρ' ἡμῶν προώριται· καὶ προτετύπεται ἐς αἰεὶ·
πρὸς δὲ περισσώτεραν πίστῳσιν καὶ ασφαλῇ βεβαίῳσιν τῶν ἐντυγχά-
νοντων τῷ παρόντι σιγιλίῳ. βουλλοθέντι καὶ σφραγισθέντι τῇ συνῆ⁸
βουλλῇ ἡμῶν τῇ διαμολύβδῳ, ἐπεδοθεὶ τῇ ρηθείῳσῃ μονῇ, τῶν ἁγίων 10
καὶ ὁσίων πατέρων ἡμῶν, τοῦ τὲ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρη-
γορίου καὶ ἱερομάρτυρος Παγκρατίου ἐν τῷ Ϟ χ ι εἰ, μηνὶ καὶ ἐν-
δίκτῳ τοῖς ἀνωτέρῳ †

† Ῥωκίρης κόμης Καλαθρίας καὶ Σικελίας.

B'.

† Τὸ τῶν θείων καὶ ἁγίων ναῶν φροντίζειν καλὸν ἵαν καὶ θεῶ
εὐαπόδεκτον, ὡς ἄρα ὄντως καὶ θείον ἔργον καὶ μνήμης διηνεκὶς ἀξίον
καὶ τὸ ἡμᾶς ἀδιαλείπτως τῶν μελλόντων ἐπιμελεῖν, εἰς ψυχικὴν σω-
τηρίαν ὄρᾳ, καὶ τοῦδε βίου καταφρονεῖν· τῶν μελλόντων αἰεὶ σκο-
πεύειν κατὰ τὸν λέγοντα Κύριον· τί ὠφελήσει ἄνθρωπος εἰάν τὸν 20
κόσμον κερδήσει καὶ τὴν ψυχὴν ζημιωθῇ· ταῦτα καὶ τὰ τούτοις ὁμοῖα
εἰς ἐννοίαν ἰλθῶν ἐγὼ τὲ Νικήτας ὁ κομισκόρτης ἤδη κατεπειγόμενος
γῆρει καὶ ἀδυναμίᾳ καὶ καλῶς λογισάμενος ἦλθον καὶ προσέδραμον
μᾶλλον κατέφυγον τῇ μονῇ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ ἐνδοξοῦ ἀποστόλου Βαρ-
θολομαίου τῷ ἐν τῷ ὄρει καὶ οἰκείωσα ἑμαυτὸν καὶ παρέδωσα τῇ 25
ἀγίᾳ ποιμνῇ· καὶ συγκατεμίγην τοῖς ἀδελφοῖς· ἵνα διὰ τῶν πρεσβειῶν
τοῦ ἀγίου καὶ τῇ τῶν ὁσιωτάτων πατέρων εὐχῇ ἴλεον ἔσομαι τὸν
θεὸν ὑπὲρ τῶν πολλῶν καὶ κακῶν ἀμαρτιῶν· ἀναμνησθῆς δὲ καὶ τῆς

7. Ὁ ἐκὶ τοῦ προῦ τόνος νεωτέρᾳ χειρὶ 10. Νοητίον ἐπιθετόν διαμολύβδος
ἢ διὰ μολύβδῳ (= μολύβδου); Τὸ ἐπεδόθει κατὰ διόρθωσιν τοῦ το πρώτου
γράφαντος ἐπεδώθει 27. C. C.

δεήσεως τῆς γινομένης ὑπὲρ τῶν προσφερόντων καὶ ἀφιερούντων· δίδω
 καὶ ἀφίω καὶ ἀπεχαρίζομαι τῇ ἁγίᾳ μονῇ ταύτῃ ἅπερ ἐκ τῶν ἰδίων
 κόπων καὶ κτημάτων καὶ ἀναλωμάτων οἰκοδόμησα· ἵνα καὶ πρὸς
 ἐκμίμησιν τῶν ὁμοίων πολλοὺς διεγείρομαι· δίδω δὲ καὶ ἀναθῶμαι
 πρὸς τὴν μονὴν ταύτην· χωράφια ἅπερ ὁ μακαρίτης τοῦ αὐθέντου
 τοῦ παλαιστάτου δουκὸς ἐδώρησάτο μοι· τὰ ὄντα καὶ διακείμενα εἰς
 τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν τοῦ Δρόμου· ὑποκάτω τῆς βούκκας· τὰ
 ἐπὶ νομαζόμενα τοῦ Πεντεβίνῃ· ταῦτα ἀνελαβόμεν παρὰ τοῦ αὐθέν-
 του ὑπὸ σιγιλλίου καὶ κυρώματος καὶ μαρτύρων· διὰ τὸ ἀεὶ ἀκμά-
 10 ζειν με μετ' αὐτοῦ νύκτωρ καὶ ἡμέρας· ταῦτα ὅσα εἰσὶν ἅπερ ἐγὼ
 ἐκπάλαι τῶν χρόνων ἐδέσποσα καὶ ἐκράτησα· οὕτω πάλιν ἀφιερῶ
 αὐτὰ τῷ ἁγίῳ ναῷ· ἄρτι δὲ μετὰ τὴν ἀφιέρωσιν καὶ τὴν
 ὑπέσχεσιν χρησίμων ὄντων καὶ γῆς ἀγαθῆς οὔσης προξείμιξα αὐτὰ
 καὶ συνεκόλλησα τῇ κομητοῦρᾳ τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ κόμητος καὶ
 15 τῇ προστάξει αὐτοῦ καὶ κελεύσει ἀπέδωκεν ἡμῖν ἀντόμοια καὶ ἰσό-
 μερα εἰς τοὺς λεγομένοας Λούκρους· ἀπῆλθεν οὖν ὁ στρατηγὸς κύρ
 Χερσῆς καὶ σὺν αὐτῷ ἕτεροι ἄρχοντες· οὓς ὕστερον διηγῆσομαι καὶ
 διεχώρησαν οὕτως σχοινομετρήσαντες καὶ τὴν χώραν διὰ τὸ μέτρον·
 ὁ δὲ ὄρος αὐτῶν καὶ περιορισμὸς οὕτως· ἀπὸ μὲν ἀνατολᾶς λίθος φυ-
 20 τευτὸς καὶ τὰ χωράφια τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ κόμητος, ὡς κατέρ-
 χεται ἡ ὁδὸς εἰς τοὺς Λούκρους καὶ εἰς τὸν Ἁγίον Κυρικὸν· ἀπὸ τοῦ
 προειρημένου λίθου αὐτῆς ἡ ἐναρξίς· καὶ κατέρχεται ἡ προγραφείσα
 ὁδὸς ἡ καὶ ἀπερχομένη εἰς Λυκοδράπανον· μέχρι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος
 τοῦ βράχου κακειθεν ἀνακυκλεύει ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἐν ᾧ ἔστι πάλιν
 25 λίθος φυτευτὸς· καὶ προβάς ὀλίγον καὶ πάλιν λίθος φυτευτὸς· καὶ
 ἐκειθεν ἀποδίδει εἰς τὸ σύνορον τοῦ Καλογεροπόλλου καὶ εἰς τὴν
 ὁδὸν τὴν ὑπερχομένην εἰς Λούκρους· αὕτη ἡ ὁδὸς ἀνέρχεται κατὰ
 ἀνατολᾶς καὶ μοιράζεται εἰς στράταις δύο· καὶ ἀπὸ τοῦ μερίσματος
 τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται τὰ ἴσα καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν λίθον ὅθεν καὶ τὴν
 30 ἐναρξιν ἱποποίησαμεν καὶ συγκλύει· καὶ ἄλλο χωράφιον εἰς τὸν Ἁγίον
 Ἰωάννην ὑποκάτω τῶν Βαροπόλλων· καὶ τοῦτο ὄρος καὶ περιορισμὸς
 ἔστιν οὕτως· ἀπὸ ἀνατολᾶς ἀμπέλιον τοῦ πρεσβυτέρου Βλασίου· καὶ
 ἀπο δυσμας τὸ σύνορον τοῦ Μαυροκοντάρι· καὶ ἀπὸ ἀρκτου τὸ σύν-
 ορον τοῦ Βαρεπο^{λλ}· καὶ ἀπὸ μεσημβρίας ἡ ὁδὸς ἀνερχομένη καὶ
 35 κατέρχομένη ἀπὸ Καλαβρῶν εἰς Βαρεπο^{λλ}· ταῦτα ἀποδόθη πρὸς τὴν

μονήν τοῦ Ἁγίου Βλασθαλαμαίου καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς· κελύσει καὶ προστάξει τοῦ ἀθέντου ἡμῶν τοῦ κούκτου καὶ τοῦ προγραφέντου στρατηγοῦ κυροῦ Χερβή ἐκί πᾶσι τοῖς ἄρχουσιν· ἐν οἷς καὶ πρὸς ἰσχὺν καὶ βεβαίωσιν τῶν κελυσθέντων καὶ τυπωθέντων προσεθήκαμεν καὶ ἀξίους μάρτυρας τῶν γινομένων· ἔγραψη δὲ ἐν ἔτει ,σϫηδ' ἰνδι- κτιώνος θ'.

† Κονστας Καρούρνης μαρτυρῶ¹ † Λέων Καρούρνης μαρτυρῶ † Πέτρος Βουρράς μαρτυρῶ † Νικόλαος Καλω² μαρτυρῶ † Γεώργιος εὐτελής νοτάριος μαρτυρῶν ὑπέγραψα οἰκίᾳ χειρὶ † Ἀρχάδιος Καλογεροπούλλος μαρτυρῶν ὑπέγραψα² † Ἀνδρέας υἱὸς Λέοντος Μακρί¹⁰ μαρτυρῶ † Φιλαγαθος γανΝ^{δ/} μαρτυρῶ † Παπᾶς Λέων ὁ Δουκας μαρτυρῶν ὑπέγραψα † Χέρβεις^{δς} δαλ^{λγ} στρατηγός^ω με^{πν} καὶ ἀγι^{τρ} ματοNo^{τρ} Ιωάννης στεργω τα ανωτερω παντα³ †

Γ'

Μαῦρου γνησίου υἱοῦ κυροῦ Λαυρεντίου Μακιλλάρι ἀπὸ Κροτώνης 15 καὶ Πουρπούρας νομίμου συμβίου αὐτοῦ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀμήν Οἱ προγεγραμμένοι τε κἀγὼ Μαῦρος καὶ Πουρπούρα ἡ ἐμὴ σύμβιος ἢ τα σιγαῖ τῶν τίμιον καὶ ζωσποιδὸν σταυρὸν οἰκιοχειρῶς προτάξαντες, τὴν παροῦσαν ἔγγραφον καὶ ἐνυπόγραφον, καθαρὰν, ἀπλήν, 20 ἀμετάμελον, παντευχάριστον ἀφιέρωσιν τιθέμεθα καὶ ποιουῦμεν ἰκουσίᾳ ἡμῶν τῇ γνώσει, οἰκίᾳ τῇ προαιρέσει καὶ οὐκ ἐκ τινος τὸ παράπαν ἀνάγκης ἢ δόλου ἢ ῥαδιουργίας ἢ ὅσα τῶν τοῖς νόμοις εἰσὶν ἀπη-

¹ Π^π καὶ κατωτέρω μ^ε καὶ μ^ε ἀνκλυτέα μαρτυρῶν μᾶλλον ἢ μαρτυρῶ πλὴν ἢ ὅπου ἐπιταὶ τὸ ὑπέγραψα.

² υ^π

³ Ἡ ὑπογραφή τοῦ νοταρίου Γεωργίου γέγρακται τῇ αὐτῇ μέλει καὶ τὸ ὑπὸς, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἄλλαι ὑπογραφαὶ μέχρι καὶ τῆς τοῦ Καλογεροπούλλου, αἱ δὲ λοιπαὶ εἶνε μελανώτεραι. Ἡ ὑπογραφή τοῦ στρατηγοῦ Χερβῆ ἐν τῇ πρὸς τὰ δεξιὰ τῶν ὀρθῶντι ἀκρῶ τῆς περιγραμμένης.

γορευμένα, ἀλλὰ μᾶλλον σὺν προθυμίᾳ πάσῃ καὶ ὀλοφύχῃ προθέσει ἀφιερῶμεν πρὸς τε τὸν θεοπρόβλητον καθηγούμενον κύριν Ματθαῖον καὶ εἰς τὴν ἁγίαν μονὴν τὴν λεγομένην τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Χιούρε, καὶ τοὺς ὑπὸ σέ μέλλοντας ἡγουμένους εἰς τὴν αὐτὴν
 5 ἁγίαν μονὴν, τὰ ἡμέτερα χωράφια τὰ ἄπερ ἔχωμεν ἐν τῇ διακρα-
 τήσει ἁγίας Σιβιρήνης πλησίον Βιτάβρου ποταμοῦ, τὰ ἄπερ ἔσχεν
 ἐκ πατρικῆς κληρονομίας ὁ ἐμὸς πενθερὸς πρεσβύτερος Ζαχαρίας
 Μου κάμου Πουρπούρας γνήσιος πατὴρ καὶ τὰ χωράφια τὰ
 ἄπερ ἔσχεν ἐξ ἀγορᾶς ἀπὸ Ἀνδρέαν τὸν υἱὸν κυροῦ Ἐαν Ἀρενοῦ
 10 ὁμοίως καὶ τὰ χωράφια τὰ ἔσχεν ὑπὸ Σολομῶν τοῦ Ῥοδάτου. Ἔστιν
 δὲ ὁ περιορισμὸς τῶν χωραφίων ὧν ἔσχεν ἀγορὰν ἀπὸ Ἀνδρέα Ἀρ-
 νοῦ οὕτως· κατὰ ἀνατολὰς τὰ χωράφια τὰ ἔσχεν ἀγορὰν τὸ
 μούνη καὶ ἡ Πριόνια καθὼς καταβαίνει τὸ ἴσον τοῦ Ἀγίου κατὰ
 δυσμᾶς· ἐτι τὰ χωράφια τὰ ἡμέτερα ἄπερ ἀγόρασεν ὁ ἐμὸς πατὴρ
 15 ἐκ τοῦ αὐτοῦ Σολομῶν· κατὰ βορρᾶν τὰ χωράφια ἄπερ ἀγόρασεν ἐκ
 τοῦ Σολομῶν, Σύνορον αὐτῶν κατὰ ἀνατολὰς τὸ χωράφιν Ἀνδρέου.
 κατὰ δὲ δυσμᾶς τὰ χωράφια τοῦ καὶ ἀπὸ ἄρκτου καὶ
 δελλαρία καὶ μεσημβρίας τὰ χωράφια τοῦ Δωράτου. Ταῦτα πάντα
 τὰ δηλωθέντα χωράφια τὰ τῆς πατρικῆς ἡμῶν κληρονομίας καὶ τὰ
 20 ἐξ ἀγορᾶς καθὼς καὶ ἀνωτέρω εἶρηται καὶ περιορίζεται σὺν πᾶσῃ τῆς
 εἰσοδοεξόδου καὶ προνομίας δικαίης αὐτῶν, ἀφιερῶμεν αὐτὰ πρὸς σέ
 τὸν ἄνω τε γεγραμμένον καθηγούμενον κύριν Ματθαῖον καὶ ὑπὸ σέ
 ἁγίαν μονὴν τοῦ Χιούρε ὑπὲρ λύτρου καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν
 ἡμετέρων γονέων· ὡς ἂν ἀδικλείπτως ἀναφέρονται ἐν ταῖς ἁγίαις
 25 ὑμῶν εὐχαῖς· πᾶσαν νομὴν καὶ δεσποτείαν ἔχειν ἐν τοῖς τοιούτοις χω-
 ραφίοις ἢ εἰρημένη ἁγία μονὴ ὡς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς αὐτῆς κτήμασιν
 εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα· τὸ ἄπαξ ἀφι-
 ρούμενον οὐ καταδουλοῦται ἢ γουν ἀνταλλάττεται ἢ δέησις μισθοῦ ἐκ
 φ. 53[†] μισθοῦ· πάντα ποιεῖν ἐν αὐτοῖς, ὅπως οἱ θεοὶ || καὶ φιλευσεθεῖς νόμοι
 30 τοῖς ἀληθέσι δεσπότης καὶ τελεῖσις νεμήτορσιν ἐπι διαφέρουσι τούτοις
 ποιεῖν ἐγκελεύονται. Οὕτω τοιγάρουν ἐν σοὶ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν ἐκ-
 κλησίαν τὰ εἰρημένα χωράφια ὅσα καὶ οἷα εἰσιν ἀφιερῶσαντες καὶ τε-
 λείως ἀποδόσαντες, ἢ περ μετὰ ταῦτα, κατὰ τινὰ μηχανὴν ἢ πρό-
 φασιν μεταμελίᾳ τινὶ νικόμενον ἀνατρέπειν πειραττομένοι· εἰ μὲν τοι
 30 τῆς ἡμετέρας κληρονομίας καὶ διέδοχος ἢ ἐξώτερον εἶδόν θρὶ πρώος

προτοτυπομενον των ἁγίων θεοφόρων πατέρων ἕκην ἐπιστή-
σθαι κληρονόμος δὲ καὶ τούτου οὐδ' ἀγγόνη καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ
τὸ τῶν σταυρωσάντων τὸν Κύριον. Πρὸς ἐπὶ τούτοις κατὰ
ριγῆτος

Δ'.

Γεράσιμος ἕλεω θεοῦ καθηγούμενος μονῆς τῶν κορυφαίων Πέτρου
καὶ Παύλου.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Οἱ γὰρ τοῦ πρωτοπλάστου κατακριθέντες πταισμάτι ἀνθρώποι καὶ
ὑπὸ τούτου τῷ θανάτῳ παραδοθέντες δίδον ἡμᾶς τὸ καθ' ἡμέραν μνή- 11
μην ὑπὲρ τοῦ τοιούτου πρέχειν, ἵνα [μὴ] μετ' οὐ πολὺ πρὸς ἡμᾶς
ἐλθόντος αἰφνιδίως ἀνετοιμούς εὐρεῖη ἡμᾶς καὶ πληρωθῆ τὸ ὑπὸ τοῦ
Κυρίου ἐν Εὐαγγελίοις εἰρημένον, ὅτι, εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποῖα
φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἶσαι διορυ-
γῆσαι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα ἔτοιμοι ὅτι ποῖα ὦρα οὐ δε- 15
κείτε ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Τοῦτο κἀγὼ Γεράσιμος ὁ προϊστάς τῆς τῶν ἀποστόλων καὶ κορυ-
φαίων μονῆς Πέτρου καὶ Παύλου, υἱὸς γνήσιος γεννηθείς πατρός Πέ-
τρου χαρτουλαρίου τοῦ μιτονομασθέντος Σπανοπέτρου, ταῦτα ὑπ' αὐ-
τοῦ καλῶς παιδαγωγηθείς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν νοουθεσίᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ 20
τῷ τῶν ἱερῶν γραμμῶν κανόνι στοιχειωθείς τετύχηκα μικρὸν τι μέ-
ρος· οἱ δ' ἕτεροι αὐτοῦ παῖδες τὸ τῆς οὐσίας αὐτοῦ πρᾶγμα εἰληφό-
τες τοῖς γηίνοις συνήφθησκον, κἄμοῦ τε τὸν μονήρη βίον ἐπισπασαμέ-
νου καὶ πολλὰ αἰτήσας αὐτοῦ δέδωκέ μοι τὸν ἐνθεν τοπαρίτζιον, ἐνθα
τὸ παρὸν δῶμα τῶν κορυφαίων ἀνιστορήθη ὑπὸ οἰκείων γε πόνων 25
κἄμοῦ τοῦ τλήμονος ἀγρόν τε μὴ ἔχον ἀλλ' ἢ ἀκάνθας καὶ ἕτερα τὰ
τῆς ἐρημίας πλησιάζοντα. Ταῦτα τῇ τοῦ θεοῦ πνεύματος βουλή καὶ
συνεργίᾳ ἐπεμελήθη καὶ ἐξ οἰκείων πόνων διὰ χειρῶν ἰκαρτέρησα,
καὶ εὐθύς τὸ δωμάτιον τῶν ἁγίων σπεύσας ἀνφοκοδόμησα· ἔπειτα

17. κἀγὼ 19. χαρτουλλαρίου 23. κἄμοῦ μονήρη 24. δέδωκέ

26. ἀκάνθες 28. συνεργεία Ἐν τῷ κειμένῳ ἐπιμελήθη . . . ἐν δὲ τῇ

ῶρα μόνον . . . μὴ γραφίσης τῆς διορθώσεως ἐπεμελήθη εἰς ἣν πιθανῶς ἀπεικά-
πει τὸ σημεῖον.

χωράφια ... οἰκοδομάς οἴκους τε καὶ ἀμπελώνας, βίβλους ἱεράς καὶ
 ἕτερα σκευῆ, ἃ μετ' οὐ πολὺ κατ' ὄνομα λέξω. Βούλομαι τοίνυν ὑπὲρ
 τούτων μνήμην ποιῆσαι, ἵνα μὴ πῶς τινι χρόνῳ παραδρομῇ λήθης βυθοὶς
 παραδοθῶσι καὶ ἀνεκδιήγητα κατ' ἐμὲ ὑπολειφθῶσιν, ὡς συνέβη πολ-
 5 λοῖς. Ἦς τε οἰκοδομάς ἐνθεν ἄρξομαι καὶ κατ' ὄνομα λέξω τὰ τοῦ ἁγίου
 Θυσιαστηρίου ἀμφια, ἤγουν βηλάρια θ'. τέσσαρα ἐξ αὐτῶν μεταξωτὰ
 καὶ τὰ ἕτερα λινὰ, δισκοποτήριν ἀργυρὴν περιχρυσωμένον ἕμα τοῦ δῖ-
 σκου καὶ τῆς λαβίδος ἀργυρῶν καὶ ἕτερον κασπιτεροῦν σὺν τῇ λαβίδι·
 περιεχῆι δὲ καὶ σκεῦος ἐνθα ἀπὸ τοῦ ἔλαιου τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δημη-
 10 τρίου, καὶ χοῦν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Γάφου καὶ εἰκονίζαν μικρὴν ἀργυρὰν
 ἐνθα ἡ τοῦ Σωτῆρος σταύρωσις, καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐκτυπώματα· ἀντιμίς
 στα θ'. καλύμματα ἕξ καὶ εἰλητὸν ἓν, φελώνια ζ'. δύο ἐξ αὐτῶν κατὰ-
 βλαττα καὶ χάσδιον ἓν καὶ ἕτερον μεταξωτὸν καὶ δύο λευκὰ λινὰ καὶ
 ἕτερον μέλαν τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἐπιτραχήλια δ', τὸ ἓν κατὰ-
 15 βλαττον καὶ τὸ ἕτερον χάσδιον καὶ ἕτερον φουφούδιον καὶ ἕτερον ἱριον
 καὶ ἕτερον ἀναρθάκιν, ὑπομανίκια ζευγάρια γ'. τὸ ἓν χάσδιον καὶ τὸ
 ἕτερον καταβλάττιν καὶ τὸ ἕτερον κοχλίως· ὠράρια δ'. κονδάκια γ'.
 καὶ ἓν τετράδια, μανδύλια ἀλλαγαὶ γ'. τετραευάγγελα περικεφαλαι-
 μένα μετὰ χρυσοῦ καὶ ἡ κατασκευὴ ἀσήμιν καὶ ἐνδεδυμένα φουφού-
 20 διν καὶ εὐαγγέλιον ἐκλογάδιν α'. κονδάκια ἕτερα δύο, τὸ ἓν περιέχον
 τὰ προηγιασμένα καὶ τὸ ἕτερον ἐνθα ἡ Βάπτισις, Ἡραξαπόστολον
 α'. βιβλία θ'. μεγάλα ἑορταστικά, βιβλίον ἢ μετάφρασις τοῦ Ἡραξα-
 ποστόλου καὶ ὁ Στουδίτης καὶ Συναξάρια καὶ ὁ Κλίμακας, τὸ Ἰε-
 ροντικόν, ἕτερον βιβλίον τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ, βιβλίον τοῦ ἁγίου Βα-
 25 σιλείου καὶ ἕτερον τὰ Ἄνθη καὶ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἕτερον, βι-
 βλίον τοῦ Νομοκάνονος καὶ ὁ Νέος παράδεισος καὶ ὁ Δαμασκηνός, ὁ
 Διάλογος, ἡ ἑρμηνεία τῆς λειτουργίας τοῦ ἁγίου Βασιλείου, μηναιῶ
 φ. 266^α τρία καθημερούσια καὶ ἕτερον μηναιὸν ἔχον τὸν Αὐ||γουστον καὶ

3. μήπως τι χρόνια παραδρομῆ. Ἄνωθεν τοῦ τι τόσσημειον ·· οὐ ἀντί-
 στοιχον ἐν τῇ ᾠα πρὸς διδραθωσιν ἴσως εἰς τινι ἀλλ' ἢ διδραθωσις ἔδεν ἐγγράφῃ
 λήθους 7. Τὸ λινὰ ἐγγράφῃ πιθανῶς ἐνταῦθα καὶ κατωτέρω ἀνέκαθεν ἀντί
 τοῦ λινᾶ ὡς καὶ τὸ ἀργυρὸν ἀντί τοῦ ἀργυροῦν 10. μικρὴν ἀργυρὰν πιθα-
 νῶς ἀνέκαθεν ἐν αὐτῷ τῷ πρωτοτύπῳ 12. εἰλητὸν κατὰβλαντα 14. κατὰ-
 βλαντον 15. φουφούνδιον 17. καταβλάντιν 18. τετραευάγγελον
 περικεφαλαιωμένον 19. ἐνδεδυμένον 21. βάπτισις 28. τὸ

λόγους ἀναγνωστικούς, δύο μακαριστάρια σὺν τοῖς φωταγωγικοῖς, στι-
 χάρια β'. ψαλτήρια β'. τριψόδια β'., τὸ ἐν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τὸ
 ἕτερον ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῶν Ἁγίων Πάντων, Προφητικὸν α'. ἀνα-
 στήσιμα β'. Κατανυκτικὸν καὶ Παρακλητικὸν, Κονδακάρην καὶ Τυπι-
 κὸν καὶ Σχηματολόγιον καὶ Ὁρολόγια β'. καὶ Εἰρημολόγιον α'. βιβλίον 5
 τοῦ Ἰσαάκ. Καὶ ἀπὸ τῶν ἐνθεν ποιῶμαι μνησίων περὶ τῶν χωραφίων καὶ
 ἀμπελώνων ἔχω γὰρ ἀμπέλιν καὶ περιβόλιν καὶ ἕτερα κτήματα ἐνθα ἡ
 μονὴ καὶ τὰ περίε πάντα ἀπὸ τῆς πατρίδας μου ὑποστάσεως ἔχω κα-
 ἕτερον ἀμπελώνα εἰς τὴν Γωνίαν τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ Γαλλιάρδου τοῦ
 Νικολάου. Ἐχω καὶ ἀγορὰν ἕτερον ἀμπελώνα ἀγορὰν ἀπὸ τοῦ Κών- 10
 στα Μαγιουρικά, χωράριον τὸ πλησίον αὐτοῦ ἐνθα ἡ εἰλαία, ἀφιέρωσιν
 Λέοντος Μαγιουράκα καὶ ἀπάνω τοῦ ἀμπελώνος κατὰ ἀνατολὰς ἐκ τῶν
 Κουρσάλου καὶ τοῦ Ραγίτη τὸ πετζίν ἐκ τῆς πατρίδας μου κληρονομίας
 τὸ λεγόμενον τῆς Πόθω, ὁμοίως τὸ ἐπάνω τοῦ μοναστηρίου ἐνθα ἡ κα-
 ρύα καὶ οἶον ἐστίν καὶ τὸ ἕτερον πετζίν τὸ ἔχω ἐκ τῶν Κούρτη, ἀπὸ 15
 τὸ Ἀτζούρην ἡ ἀφιέρωσις τοῦ Μαγουλά καὶ τοῦ Κουρσάλου τὸ δὲ
 ἐπάνω τῆς ἀφιέρωσεως ἐκ τῶν ἐμῶν καὶ ἕτερον πετζίν τῆς Ἀκουστζά-
 ρας καὶ οἱ δύο κουλ^{τρι} τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἐνθα τὸ ἀλώνιν καὶ ἀχρί
 τῆς ὁδοῦ οἰνοβούτια ις'. . . . τινάρια κ'. μάρρες ι'. κουπάνες θ'. πε-
 λίκια ζ'. δουστράλια γ'. χάγκιες δύο, δίπιννον α'. δρεπάνια ια'. 20
 ὄνια ιβ'. κλαδευτήρια ς'. ἀγμόνιν καὶ διλάβια γ'. καὶ σφύραν μεγάλην
 καὶ ἐξώκεντρον, στευνάτα ς', δύο μεγάλα καὶ δύο μέσα καὶ δύο μικρά·
 τηγάνια β', τὸ ἐν χαλκοῦν καὶ τὸ ἕτερον σιδηροῦν, τριπόδιν, ἰγδιν, κρε-
 μασταρίας β'. σιδηρὰς, σκεπάρνια β'. δίπινα, σκεπάρνια β'. γαργαρι-
 στήρια β', πρίονιν μέγα ζεύγη βοῶν ς', ὄνικα ζ', ἄλογα β'. Ἐχω καὶ τὰ τῆς 25
 ἐκκλησίας μανουάλια δ'. καὶ θυμιατοὺς δ'. Ἐχω μετόχιον τὸν Ἅγιον Φί-
 λιππον καὶ τὴν κράτησιν τοῦ μοναστηρίου καθά καὶ τὰ σιγγίλια διαγοριέει

1. Ἐν τῷ κειμένῳ μακαριστάρια ·· σὺν τοῖς φωταγωγικοῖς ἐν δὲ τῇ
 ᾠδῃ ·· εἶσιν μακαριστάρια σὺν τοῖς φωταγωγικοῖς 2. στιχάρια

10. κώνστα 11. μαγιουρικά ἐνταῦθα, ἀλλὰ κατωτέρω ἐν στ. 12 μαγιουράκα

14. ἀπάνω ·· ἐν τῷ κειμένῳ, ἀλλ' οὐδὲν ἐν τῇ ᾠδῃ. 15. οἶον ἐστίν 16. βου-

σάλου τὸ πρῶτον ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾠδῃ Γρ. κουρσάλου ἀλλ' εἰς τὴν αὐτὴν ἐπι-
 ὄρθωσις ἐπιτέλεθη καὶ ἐν τῷ κειμένῳ. 20. Μετὰ τὰς λέξεις δουστράλια γ' κενὸν
 μετὰ λέξεως καὶ ἐνός ἀριθμοῦ. Ἀμφίβολον ἂν ἀναγνωστέον χάγκιες ἢ χρίγκιες

23. τυγάνια 23-24. κρεμμασταρίας 25-26. φί^α 27. σιγγίλια

Μνήμην δὲ ποιούμεαι περὶ τοῦ μοναχοῦ Θεοδούλου, ὡς ἀπὸ νεαρό-
 θεν ἀνεθρεψάμην αὐτὸν καὶ περιέθλαψα ὡς πατὴρ τέκνον καὶ τοῖς ἑ-
 ροῖς γράμμασι μετέδωκα καὶ τοῖς μαθήμασιν ὡς ἄτε οἰκείου πράγμα-
 τος, ὡς ἐνόμιζον, καρτερῆσαι ἕως ἀντὶ ἐμοῦ προσοικειώσαι αὐτὸν
 5 τῇ ἀγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ. Καὶ τούτου τυχὼν καὶ τῆς μαθήσεως τὸ
 πέρας οἰκειώσαι καὶ μοναχὸν τοῦτον καταστήσας καὶ πάντα τὰ ὑπὸ
 τὴν χεῖρά μου αὐτῷ δεδοκῶς τοῦ ἄρχειν καὶ δεσποῦν ἀντὶ ἐμοῦ καὶ
 ταῦτα βουλῇ θεοῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἀγίας μητρὸς καὶ τοῦ ἀυθέντου μου,
 λίβελλον πρὸς αὐτὸν πεποίηκα, ἵνα μετὰ τὴν ἐμὴν ἀφίξιν ἔσται κα-
 10 θηροῦμενος ὡς καὶ εὐλογίαν μετέλαβεν καὶ δεσποτην τοῦτον προσε-
 φ. 55^α τάς ἐσέσθαι πάντων τῶν οἰκείων μου πόνων καὶ ἀναλωμάτων. ||
 Αὐτῷ δὲ, φθόνῳ διαβολικῷ συσχεθεῖς, εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο πάντα,
 ἀλλὰ τὰ ὑπὸ τὴν χεῖρα αὐτοῦ διοικήσας ὡς ὁ Κύριος οἶδε, τέλος καὶ
 εἴ τι δ' ἂν ἠθέλησεν ἀφείλε καὶ ἀπὸ τοῦ μοναστηρίου ἐξῆλθεν ὡς
 15 κἀγὼ οὐκ ἠθέλον. Πολλὰς τε ἐπιστροφὰς λόγων πρὸς αὐτὸν καὶ προέ-
 βαλον, ἴσως αὐτὸν ὑποστρέψαι, ἀλλ' οὐκ ἠνέσχετο, καὶ τούτου μάρ-
 τυς ὁ Κύριος, ἐλύπησέ τε τὸ γῆράς μου καὶ ἀπὸ τοῦ καμάτου
 ἔστρεψέ με κενὸν ὡς μηδὲν κοπιάσχοντα. Ὑπὲρ τούτου ἀκυρῶ πάντα
 ἄπερ αὐτῷ ἐγγράφως ἐξεθέμην, ὡς μὴ ἔχειν ἄδειαν μετὰ τὴν ἀφίξιν
 20 μου λόγον τινὰ προσθέσαι μήτε ἐγγράφως μήτε ἀγράφως ὡς αὐτὸν
 τῇ οἰκείᾳ βουλῇ ἀποσφαλτιώσαντα. Εἰ δὲ καὶ τῇ μονῇ βουληθῆ
 μεταστρέψαι, ἔσται ὡς εἰς τῶν ἐτέρων ἀδελφῶν καὶ πλείον μῆ. Καὶ
 οὕτως ἔσται ὅρος ὡς ἐξεθέμην, ἵνα μὴ λόγοι ὑπὲρ τοῦ τοιαύτου ἔσον-
 ται, μήτε κρίσιν ἢ ἀγῶνα ὑπὲρ αὐτοῦ παραστήσειεν, ἵνα πρὸς αὐ-
 25 τοῦ βοηθοὶ ἔσονται. Εἰ δὲ τις βουληθεῖ ταῦτα ἀκυρῶσαι, μὴ εἰσα-
 κούεσθαι, ἀλλὰ τῷ ὑπὸ τῆς ἀγίας συνόδου ὑποπεσάτω ἀναθέματι, ὡς
 οἱ κατάκριτοι. Ἔστω δὲ καὶ ἀφωρισμένος παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ

4. αὐτὸν κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος αὐτὸν 7. χεῖρα
 15. κἀγὼ 15-16. προέβαλλον 17. γῆρας 19. Ἐν τῷ κειμένῳ
 αὐτῷ ἔν δὲ τῇ ἡφ οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν 21. Μὴ τοι ἀντὶ τοῦ ἀποσφαλ-
 τιώσαντα τοῦ κώδικος γραπτέον ἀποσφαλτήσαντα; βουληθεῖ

24 κρίσις ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ἡφ μόνον τὸ σημεῖον εἰς ἀγῶνα πρὸς ἐν
 τῷ κειμένῳ ἐν δὲ τῇ ἡφ μόνον τὸ σημεῖον, ὅθεν δηλοῦται ὅτι ἡ λέξις αὕτη διορθωτικῶς
 ἐνταυθὰ τε καὶ κατωτέρω ἐν σ. 43 στ. 2, ὅπου οὐδὲν σημεῖον.

ὡς εἰς τῶν ξένων τῆς πίστεως. Εἰ δὲ καὶ ὁ αὐτὸς μοναχὸς βουλευθῆ
 κινήσῃ πρὸς τοῦτου, ἴστω ἱπικκίτραπε, παρὰ θεοῦ παντοκράτορος
 καὶ δεσμημένος παρ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ
 μέλλοντι ὡς παραβίατης τῆς ἐμῆς ἐντολῆς. Καὶ ταῦτα πάντα ἐξε-
 θεμην ὡς ὑγιᾶς καὶ ἐρωμένον ἔχων τὸν νοῦν καὶ τὰς φρένας.

Ε΄.

Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Μανουὴλ γράμμα ἐκδοθέν αὐτῷ
 διὰ τοῦ Νεκταρείου ἐκείνου τοῦ πρωτασκηρῆτις ἐκχωροῦν τοῖς ἀπὸ
 τῆς Καλαβρίας ἐλθοῦσι πρὸς αὐτὸν ἱερομονάχους Μάρκω, Νεκταρείω
 καὶ Ἰσακκίῳ ἐπὶ τρισὶν μόνοις χρόνοις παυσταμένοις τοῦ ἱερασθαι καὶ 10
 ταύτους διὰ τὸ τὴν ἱερωσύνην δεξασθαι οὐκ ἐν τῷ νενομισμένῳ χρόνῳ,
 ἀλλὰ τοσοῦτων ἐνδεῖν αὐτούς, εἶτα τὴν ἱερωσύνην ἐνεργεῖν ὅπουδῆ-
 ποτε ἂν ἀπέρχοιντο.

Ἐφθασαν μὲν οἱ ἀπὸ τῆς Καλαβρίας ἱερομόναχοι, Μάρκος δηλαδὴ,
 ὁ Νεκταρείος καὶ ὁ Ἰσακκίος ἐπισχεθῆναι συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν 14
 μετριότητος τοῦ ἱεουργεῖν διὰ τὸ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἀτελεῖς πρὸ
 χρόνων ἤδη τριῶν· τὸ γὰρ τὴν ἱερωσύνην ἐκείσε δεξασθαι προτροπαίς
 τοῦ καθηγουμένου αὐτῶν ἀπροκριμάτιστον τῇ τότε ἱερᾷ συνόδῳ συν-
 ἔδοξε. Τρεῖς δὲ οἱ τῆς ἐπισχέσεως ὠρίσθησαν χρόνοι διὰ τὸ τοσοῦ-
 τους εἶναι τοὺς λείποντας. Ἐπισχέθησαν μὲν οὖν τῆς ἱερωσύνης οἱ 20
 δηλωθέντες μοναχοὶ διὰ τοῦτο· ἐπεὶ δὲ οἱ ὀρισθέντες χρόνοι ἐπεραιώ-
 θησαν καὶ εἰς τὸν τέλειον οὗτοι κατηντήκεισαν χρόνον, ἄλλο δὲ τι
 τὸ προκριματίζον τῇ τούτων ἱερωσύνῃ οὐκ ἔστιν, ἐπανελθεῖν αὐτοῦς
 διορίζεται ἡ μετριότης ἡμῶν καὶ πάλιν εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα.
 Κάν γὰρ ὅπουδῆποτε ἀπέλθωσι, καὶ εἰς οἶκον αἰρετήσανται κατοική- 25
 σαι μονὴν, ἀξιοὶ ὄντες τῆς ἱερωσύνης, ἱεουργεῖν ἰδικοιῶθησαν.
 Ἐπειδὴ καὶ γὰρ οὐδὲν ἦν ἕτερον τὸ προκριματίζον τῇ τούτων ἱερω-
 σύνη εἰ μὴ τὸ τῶν χρόνων ἐλλείπον, τοῦτο δὲ διὰ τῶν τῆς ἐποχῆς
 χρόνων πεπλήρωται, ὀφείλουσιν ἀνεπικωλύτως ἱεουργεῖν. Ἐθεν τοὶ
 καὶ κοινὴν μὲν γραφὴν αὐτοῖς ἐπεχορήγησεν ἡ μετριότης ἡμῶν, εἴτε 30
 ἀποκαταστατικὴ εἴποι τις εἴτε μὴ συστατικὴ, ἀποκαθιστώσαν τε αὐτοῦς

1. εἰς τὸ ξένον Ἐπὶ τῷ διαγεγραμμένῳ 10. παυσταμένους 29. ἐνθέν
 31. ἀποκαθιστώσαν τε

εἰς τὴν προτέραν ἱερωσύνην καὶ συνιστάσαν ἱερεῖς εἶναι αὐτούς, τῷ
 δὲ γε ἱερομονάχῳ Νεκταρίῳ τὴν παρούσαν παρέσχετο, ἣτις καὶ προσ-
 ἔσται αὐτῷ εἰς ἀσφάλειαν, τῇ ἀπογραφῇ καὶ σφραγίδι βεβαιωθείσα
 τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀρκεῖν ὀφείλουσα τούτῳ καὶ ἀντὶ συνοδικῆς
 πρᾶξεως διὰ τὸ τὴν συνοδὸν ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τρεῖς ἑνιαυτούς, ὀρί-
 σαι δὲ μετὰ τὴν περαιοσὴν τούτων ἱερουργεῖν ἀνεπικωλύτως αὐτούς.

5'

Σίγνον	Ἰωάννου	Σίγνον	Κωνσταν- τίνου	Σίγνον	Μιχαήλ	Σίγνον	Μαρίας
τοῦ	Βουτζᾶ	καὶ υἱοῦ	αὐτοῦ τοῦ Βουτζᾶ	τοῦ Κομ- πῆ	τῆς συμ- βίου αὐτοῦ		

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος
 ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν οἱ τοὺς τιμίους καὶ ζωόποιους σταυροὺς οἰκιοχειρῆς
 10 ἐνχαρᾶξαντες ὃ τε καγὼ Ἰωάννης ὁ Βουτζᾶς μετὰ τοῦ υἱοῦ Κωνσταν-
 τίνου, καὶ καγὼ Μιχαήλ ὁ Κομπῆς μετὰ τῆς ὀμοζύγου μου Μαρίας
 περὶ τοῦ ταπίου τῆς σεβασμίας αὐτοδеспότου βασιλικῆς μονῆς τῆς
 ὑπεράγνου καὶ θεομήτορος τῆς Τζηντζηλουκιωτίσης, ἐν ᾧ καὶ ἔστιν
 πλησίον ὑποκάτωθεν τῶν μιλῶνων αὐτῆς, ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀνηξάμεθα
 15 ἀναγεῖ ἐκ βόθρου μιλια να'. τοινὲς δὲ οἱ ἐκ τῶν γήρωθεν πλησιαζών-
 τες ἦγον ὃ τε Βασίλειος ὁ Μαρώνης καὶ ἕτερος Μιχαήλ ὁ Πελεκάνος
 καὶ ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ Τζηντζηλουκίου ὁ Πειροῖ Ιωάννης καὶ ὁ Σι-
 καλήτης ἦλθον ἀναζητούντες τὰ καταπλήσια αὐτῶν θέλωντες ἐξεῶ-
 σαι ἡμᾶς· μαθὼν δὲ τὰ περὶ ἡμῶν καὶ αὐτῶν ὁ τῆς ριθῆσης τῆς σε-
 20 βασμίας μονῆς καθηγούμενος κύρ Θεοδώρητος ἱερομόναχος πόρρω
 ἡμᾶς καὶ αὐτοὺς ἀπέδιωξεν ὡς ἀλλοτρίους κρατήσας τὸν τῆς μονῆς
 τόπον. Πολλὰς δὲ ἐνστάσεις καὶ διενέξεις ἐγείραντες φιλονικίων οἱ
 τοιοῦτοι συμπλησιασται μετὰ τοῦ ῥηθέντος καθηγούμενου· καταλα-
 βῶν δὲ ὡς ἐν βραχῇ ὁ τῆς χῶρας θεματικὸς δοῦξ ὁ οἰκίος τοῦ κρα-
 25 ταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθέντου καὶ βασιλέως κύρ Ανδρόνικος ὁ Ζη-
 γαδηνός παρελάβεν αὐτὸν ὁ καθηγούμενος καὶ ἀπήλθον εἰς τὸν τόπον
 Ἄβυκον (ι) καὶ τὸν τῆς Μοσουνοπόλεως ἱερώτατον ἐπίσκοπον μετὰ τοῦ

εὐχαρῶς κλήρου καὶ τὸν ἐπιμακρῶντα τὴν Μοσυνόπολιν κῦρ Νικό-
 λων τὸν Βίτον καὶ πρωτοσεβαστὸν τῶν Βουλγάρων καὶ τὸν εὐλαβί-
 στατον ἱερέαν κῦρ Γεώργιον ὁ τοῦ Κωφοῦ καὶ ἑτέρους οὐκ ὀλίγους·
 καὶ θεωρίαν τοῦ τόπου αὐτοὶ ποιήσαντες εὖρων ἐν πάσι ἀληθεῖα ὅτι
 ἦν τῆς μονῆς ἔκπαλαι καὶ μέχρι τὴν σήμερον με ἔχειν τινὰ ὑφ' ἡμῶν ὁ
 ἄδιαν ἢ παρ' ἑτέρους παρεμβολὴν πο ἀποδιόξαντες ὡς ἀλλοτριούς· ἡμᾶς
 ἐκ τοῦ τόπου· τοῦτο εἰδόντες ἡμεῖς οἱ ἄνωθεν ἀναγεγραμμένοι ὁ τε
 καγὼ Ἰωάννης ὁ Βουτζᾶς καὶ καγὼ Μιχαὴλ ὁ Κομπῆς, πεποιθήκα-
 μεν συμφωνίαν μετὰ τοῦ ῥηθέντος καθηγουμένου ἐπι παρρησίαν τῶν
 ἄνωθεν ἀναγεγραμμένων ἀρχόντων ὡς ἵνα ἔκσει ἡμᾶς εἰς ἐκπλήρω- 10
 σιν τοῦ μιλωνος καὶ ἔχει ἡ μονὴ ἄνευ τινός κόπου καὶ ἐξόδου μερί-
 διον ἐν καγὼ ὁ Βουτζᾶς μερίδιον ἕτερον καὶ καγὼ Μιχαὴλ ὁ Κομπῆς
 μερίδιον ἄλλον· ὀφείλομεν δὲ ἐπιθίδειν εἰς τὴν μονὴ καὶ κατέτος κερὶν
 λύτρας 6'. ἔχωμεν δὲ τὰ μερίδια ταῦτα μέχρι τῆς ἡμῶν βιωτῆς καὶ
 τοῦ υἱοῦ μου ἐμοῦ τοῦ Βουτζῆ καὶ τῆς συμβίου ἐμοῦ Μιχαὴλ τοῦ 15
 Κομπῆ. Μετὰ δὲ τὴν ἡμῶν καὶ αὐτῶν ἀποθίωσιν ἵνα ἔχει ἡ μονὴ
 ἡμῶν τὰ μερίδια εἰς μνημόσυνον ἡμῶν· καὶ ἔστω ἡγουν τῆς μονῆς
 ὅλος ὁ μίλιον καθὼς εὔρεθῆ ἀλήθων καὶ μιδύλας ἔχειν ἄδιαν ἐκ τοῦ
 μέρους ἡμῶν ἀνέρειν τινὰ πρὸς τὴν συμφωνίαν ἣν ἐποιήσαμεν πρὸς
 τὴν μονὴν ἢ ὁ υἱὸς ἐμοῦ τοῦ Βουτζᾶ ἢ ἡ συμβίος ἐμοῦ τοῦ Κομπῆ 20
 οἷως τις ἐξ αὐτῶν βουλιθῆ τί πειρασθῆ με μόνον ὅτι οὐκ εἰσακουσθήσε-
 ται, ἀλλὰ καὶ ζημίαν πολλὴν καθ' ὑποβληθήσεται καὶ ἐχέτω τὰς ἀρὰς
 τῶν τ' καὶ ἡ Θεοφόρων πατέρων καὶ κῦτῆς τῆς Ἰζηντζηλουκιωτίσης·
 δικαζέτω δὲ μετ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ λογοθεσίου καὶ δικ τὸ ἀξιώ-
 πιστον καὶ εἰς πᾶσαν ασφάλειαν ἐγεγῶνει τὸ παρὸν ἡμέτερον σιγνωφο- 25
 ρικὸν γράμμα καὶ ἀνετέθη ἐν τῇ μονῇ εἰς βεβαίωσιν μηνὶ Ἰανουαρίῳ
 ἰνδ. 6'. ἔτους , ςω6'.

Ζ'.

† Ὁ τῆς πνευματικῆς μὲν ζωῆς ὄρος καὶ νόμος ὁ ταῖς ἀποστολι-
 καῖς ἰθυνόμενος χεῖρισι, τοὺς τὸν πνευματικὸν βίον βιοῦν ἀξιοῦντας 30
 ἐν εἰρηναίῳ καταστάματι τηρεῖν βούλεται· ὡς ἂν τὸ τοιοῦτον θεῖον
 πολίτευμα οὐ μόνον εἰρηνικῶς τε καὶ ἡσυχῶς διακυβερνώμενον ἐν
 ἀκυμάντῳ γαλήνῃ θεοπρεπῶς διεξάγῃται, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ταῖς

τὸν παραχρῆδη βίον βιοῦσι γένηται τὸ πως αἰτίον ἀναχωρήσεως ἀπὸ τῶν
 λαιλάπων τῆς κοσμικῆς Ζῆλης καὶ σκοτομηνῶν τῆς παραχρῆδους ζωῆς
 πρὸς τὸν ἀκύμαντον τῆς μοναχικῆς πολιτείας λιμένα καὶ ὄρμον ἤρε-
 μον τῆς ἀσκήσεως. Νῦν δὲ δυσκόλως τε καὶ δυσέργως τοιοῦτος βίος
 5 βιοῦται τοῖς ἐλομένοις τοιοῦτως βιοῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς μέρεσιν οὐ
 δυστροπία τινὶ τῶν κρατούντων Χριστιανῶν (μὴ γένοιτο τοῦτο μηδ'
 ἔποιστά σφίσι, ὦ Λόγε Χριστέ), ἀλλὰ βία τοῦ τῶν ἀθίων Ἀγαρη-
 νῶν ἔθνους, οὕτως ἐχυθέντος καὶ γῆς σχεδὸν ἀπάσης καὶ θαλάσσης
 ἐπιλαθόμενου καὶ μηδένα τόπον τῆς αὐτοῦ λήσιως ἀπείρατον κατα-
 10 λελοιπότες, ἀλλὰ πάντα καταδουλοῦντος καὶ διαφθείροντος συνέτη
 καὶ τὰ ἐνταυθοὶ σεμνεῖα ἐσχάτως περιπεσεῖν συγχύσει· καὶ γὰρ ἐς
 τοσοῦτον ἤλθον ἀπορίας ὑπὸ τε στενοχωρίας ἀρπαγῆς τε καὶ αἰχμα-
 λώσις, ὥστε καὶ τὰς οἰκῆσεις αὐτὰς ἐν αἷς ἡ θεία πολιτεύεται πο-
 λιτεία φήθησαν καταλιπεῖν ἐρήμους. Ἐνθεν τοι οὐ μόνον ἡ τῶν ἐν τῷ
 15 τοιοῦτῳ τάγματι τῆς ἀσκήσεως ὄντων προθυμία ἀμβλύνεται, ἀλλὰ
 καὶ ἡ τῶν βουλομένων τῷ τοιοῦτῳ καταλόγῳ καταλεγῆναι διάθεσις
 ἀγαθὴ τὰ μάλιστα εἶργεται. Τῆς συμφορᾶς δὲ γε ταυτησί, φεῦ, τίς
 ἄλλη χεῖρων; Στενάζειν ἡμῖν ἐπέρχεται τοῖς εἰς τούναντίον τετραμ-
 μένα ὀρώσι τὰ πράγματα τὰς θ' ὑπὸ τῶν πρώην μεθ' ὄσης σπουδῆς
 20 τε καὶ ἐπιμελείας τελεσθεῖσας οἰκοδομὰς ὑπὸ τῶν νῦν ἐγκαταλειμ-
 μένας δίκην σκηνῆς τῆς ἐν ἀμπελῶνι, κατὰ τὸ προφητικὸν λογίδριον,
 βαρβαρικῆς ἕνεκα βίας. Τίς οὖν τοῦτα ἀκούων μὴ θρηνήσοι γε τὰ
 ὄντως θεία καταγῶγια οἷς δεδουλεύκασι βασιλεῖς τε καὶ αὐτοκράτο-
 25 ρες, δοῦλα δὴ γεγονότα τοῖς ἀθέοις, τοὺς τε χώρους ἐκείνους ἐν οἷς
 θεῖα ἐτετέλεθησαν ἔργα καταπεπατημένους δὴ ποσὶν ἀνόμων. Ὄντως
 ἄρ' ἄξια ταυτὶ θρηνῶν. Ἄλλ' ἐπεὶ τούτων οὕτω διακειμένων, αἰεὶ τὰ
 χεῖρω προῦβαινε καὶ πανταχόθεν μᾶλλον τῷ καθ' ἡμᾶς χώρῳ μυ-
 ρία περιεστῆκει κακὰ, γεγόναμεν ὑποτελεῖς φόρου ἀναγκασθέντες τὰ
 μάλιστα τοῖς βαρβάροις. Ἄλλ' οὐδ' οὕτως ἄνεσιν εὖρομεν. Πρῶτε-
 30 ρον μὲν γὰρ φανερώς ἡμῶν ὑπ' αὐτῶν ἀλισκο[μένων]
 οὐ γὰρ ἐν Ἀσίᾳ, οὐδ' ἐν Αἰγύπτῳ καθὰ εὖν
 τοῖς ὁμοίοις σφίσι βαρ[βάροις]

1. τι πῶς 17. ταμάλιστα 27. προῦβαινε 28-29. ταμάλιστα

τὴν πράσιν ποιούντων ῥᾶστα γε ἠλευθερούμεθα. Νῦν δ' ἀφανῶς ἄλλαι τινές, ἄς τινὰς ἐξαιρεῖν οὐχ οἶόν τε καθεξῆς· ἀλλ' ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδέν ἐστι ὃ μὴ πέπρακται τούτοις καθ' ἡμῶν. Ὅθεν οὖν κακῶς διακείμενον ὁρῶντες τὸ καθ' ἡμᾶς καταχρῆστον καὶ ἐστερημένον πάσης ἄλλης ἐπικουρίας, ὡς ἐρρήθην εἰπότες, ᾤθηκαμεν δεῖν στείλαι πρὸς ἅπαν ὀρθοδόξων πολιτεύμα τούτων τὸν μοναχὸν Νεόφυτον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, εἰ δύνανται κάκειθεν βοήθειαν εὐρεῖσθαι τῷ ἡμετέρῳ σεμνείῳ τινά. Δι' ὧν καὶ δεόμεθα ὀρέξατε χεῖρα βοηθείας τῷ χώρῳ τούτῳ, ὀρίζατε μὴ ἐκ λύπης· ἡλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. Εἰ γὰρ τὸ οὖς ὑμῶν τῇ 10 ἡμῶν δεήσει ὑποκλίνοιτε καὶ τοῖς ὑφ' ἡμῶν λεγομένοις προσέχοιτε, ῥᾶστα γε τὸ τοῦ ἀποστόλου καὶ θεοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐνδιαίτημα διασώσαίτε τῶν τε ἐλπίζομένων ἀγαθῶν ἐπιτεύξοισθε καὶ τῶν ἐκείθιν ἀμοιβῶν τοῖς δικαίοις πᾶσι σμετάσχοιτε. Ὁ δὲ θεὸς ὁ ἐν τριάδι ὑποστάσεων καὶ μονάδι οὐσιότητος προσκυνούμενος πληθύνων πλη- 15 θυνεὶ τὰς παρουσίας ὑμῶν πρεσβείαις τῆς τὸν Λόγον τεκούσης Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἀγνῆς Θεομήτορος τοῦ τε θεοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου ἀμήν· † †

Ὁ ταπεινὸς μητροπόλιως Σμύρνης Μεθόδιος ὑπέρτιμος καὶ ἐξάρχος πάσης Ἀσίας καὶ καθηγούμενος Πάτμου καὶ πρόεδρος παντὸς 20 Ἐγαίου πελάγου καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ ἱερωμόναχοι καὶ μοναχοί.

Η'.

Ἐκλαμπρότατοι καὶ τιμιώτατοι, θεοφύλακτοι, συνειτώτατοι, οὐράνιοι, θεοσεβεῖς, αὐθενταί τῆς θεοφυλάκτου πάσης νήσου Κρήτης, 25 χάρις, εἰρήνη καὶ εὐλογία, ἐπικράτησίς τε κατὰ τῶν ἐχθρῶν εἴη τῇ πολυχρονίῳ ὑμῶν αὐθεντεία παρὰ θεοῦ παντοκράτορος. Ὡς περ διηνεκῶς τοῦτ' αὐτὸ πρεσβεύομεν τῷ ἰσράτῳ καὶ παντοδυνάμῳ θεῷ τὰ σκῆπτρά τε τῆς ὑμετέρας αὐθεντείας ἐπικρατύνειν καὶ νίκας κατὰ βασιδάρων ἀεὶ παρέχειν ἵνα καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ Χριστιανοὶ διὰ τῆς 30 ὑμῶν σκέπης φυλαττοίμεθα ἐν καιρῷ πειρασμῶν καὶ τῶν χρηζομένων συμμαχιῶν ἐπιτυχάνοιεν ἂν ἡμῖν.

1. πράσιν ῥᾶστα 2. ἀλλαι τινες οἶον 24. ἐκλαμπρότατοι
27. ἡμῶν 28. τοῦταυτὸ 31. ἡμῶν 32. συμμαχιῶν

Ἡ ἐκλαμπροτάτη ὑμῶν ἄρα αὐθεντεία γινωσκέτω ἡμᾶς διατελοῦντας ἐν ἰσχύτι πένιᾳ τε καὶ ἰνδείᾳ. Ἐπικουροῦντες τούτῳ τῷ ἀγίῳ ὄρει μονῆν τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου, βοηθοῦ δὲ τῆς ἐκλαμπροτάτης ὑμῶν αὐθεντείας, ὅπως ἐν ταύτῃ
 5 πρεσβεύεται τὸ θεῖον καὶ ἐξευμενίζεται εὐθύνειν καὶ ὀρθοῦν καὶ αὐξάνειν τὰ πολυχρόνια σκήπτρα ὑμῶν, χρῆζομεν δαπάνης πολλῆς καὶ οὐκ ἔχομεν οὐδέ δυνάμεθα εὐρεῖν· ἐπεὶ γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν ἡμῶν τὰ μάλιστα ἐβάρυνεν ὁ δεσπότης μας ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς ἐν ἐλεημοσύνης ἕνεκα ταύτης. Ὅθεν, ὡς ἐκλαμπρότατοι καὶ εὐσπλαγχνικώ-
 10 τатоι αὐθένται, ἵνα μὴ τὸ θεῖον καὶ ἱερόν τέμενος τοῦτο ἡμίκτιστον μνῆν, μὴ ἔχοντες ἡμεῖς αὐτοὶ τί ἄρα καὶ δράσαιμεν ἢ πρὸς τίνος καταφύγοιμεν, οὐκ ἀπελπίσαντες προσπίπτομεν ὑμῖν μετὰ πολλῆς παρακλήσεως καὶ ἰκεσίας, ὅπως τὸν ἐξ αὐτοῦ ἐνθάδε προσδραμόντα Κρήτα προσκυνῆσαι τοὺς σεβασμίους τούτους τόπους κύριον Μάξιμον
 15 ἱερομόναχον Μαγκανάρην, ὃν περ ἰκετεύσαμεν λίαν ποιῆσαι τὴν ὑπουργίαν ταύτην τῆς ἐλεημοσύνης, συνεργήσητε καὶ βοηθήσητε αὐτῷ ὡς οἷόν τε καὶ μηδαμῶς κωλύσητε ἐγχειρίσασθαι, τῆς ἐλεημοσύνης· ὁμοίως σὺν αὐτῷ καὶ ἅπασιν τοῖς ἄλλοις πνευματικοῖς, οὓς παρακαλοῦμεν μὴ ὀκνηῆσαι ἐπὶ τοῖς παροῦσιν αἰτήμασιν. Ἐὰν γοῦν οὕτως πράξητε, οὐκ
 20 ἐν ἡμῖν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν Χριστὸν ὁ τοιοῦτος καρπὸς διαβαίνει· ὅς ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖ ἡμᾶς ἢ αὐτὴν τὴν ἐλεημοσύνην.

Ἐλεήσατε τοίνυν καὶ ἡμᾶς τοὺς οἰκοῦντας ἐν τοῖς ἀνόμοις καὶ ἀσεβείσιν ἔθνεσιν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῆτε καὶ εἰς ὕψος ἀνώτερον πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἀρθῆτε παρὰ Χριστῷ τῷ θεῷ· ὃ πρέπει δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

ω
 αμφυ αεπτεμβρίου ς'.

† Γρηγόριος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς, καθηγούμενος δὲ τῆς σεβαστίας μονῆς τοῦ θαυματουργοῦ Νικολάου καὶ πρεσβευτῆς ἄγρυ-
 30 πνος ὕψων τὸ κέρας ὑμῶν τῶν εὐσπλαγχνῶν αὐθεντῶν καὶ οἱ σὺν ἡμοῖς ἱερομόναχοι καὶ μοναχοὶ πάντες ἰκετευτικῶς ὡς δοῦλοι γράφομεν.

4. ἡμῶν 9. ἐκλαμπρότατοι 11. δράσαιεν 12. καταφύγοιεν
 ἀπολιπίσαντες 14. κρήτην 17. οἷον μηδαμῶς